2021-50-RE

Causa 2021-50-RE
(De La Torre López c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 312-2021. Recurs d'empara

Aute del 14 de juliol del 2021

BOPA núm. 81, del 21 de juliol del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de juny del 2021, per la representació processal del Sr. Ángel De La Torre López, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 25 de gener del 2021, dictat pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 18 de maig del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retrotregui el procediment al moment anterior a dictar-se la primera d'aquestes resolucions, per tal que es declari l'admissió de l'incident de nul·litat en els termes establerts a l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, per considerar que s'ha impugnat una resolució ferma;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 13 de febrer del 2019, el Sr. Ángel De La Torre López va formular una querella criminal contra els Srs. Ernesto Díaz Gómez De Urbieta, Miquel Díaz Gómez i Beatriz Lorenzo Martín, així com contra les persones que durant la instrucció apareguessin com a presumptes responsables dels delictes de frustració de procediments executius de cobrament, falsejament de comptes socials, administració deslleial de l'empresa i d'apropiació indeguda.

1.2. El 19 d'octubre del 2020, la batlle instructora va dictar un aute mitjançant el qual acordava l'embargament preventiu i segrest d'un import de 31.600,00 € respecte de la Sra. Beatriz Lorenzo Martín.

1.3. La Sra. Beatriz Lorenzo Martín va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 22 de desembre del 2020, el Tribunal de Corts va estimar aquest recurs i va revocar parcialment l'aute de la Batllia d'Instrucció en el sentit de deixar sense efecte l'embargament preventiu i el segrest esmentat.

1.4. La representació processal del Sr. Ángel De La Torre López va interposar un incident de nul·litat contra aquesta decisió, i, el 25 de gener del 2021, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què acordava inadmetre a tràmit aquest incident de nul·litat i tramitar-lo per la via de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials.

1.5. La representació processal del Sr. Ángel De La Torre López va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, la qual el va inadmetre a tràmit el 18 de maig del 2021.

1.6. El 7 de juny del 2021, la representació processal del Sr. Ángel De La Torre López va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 25 de gener del 2021, dictat pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 18 de maig del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent en empara fonamenta el seu recurs en els motius següents. Així, en primer terme, considera que l'aute del 22 de desembre del 2020, dictat pel Tribunal de Corts, en el seu considerant primer, resolia l'incident de nul·litat fonamentant-se en el fet que estava empresonat. Seguidament assenyala que en resoldre sobre la inadmissió i acordar-la, el Tribunal de Corts vulnera els seus drets constitucionals a la defensa, al recurs, a una resolució fonamentada en Dret i a un procés degut (articles 6 i 13 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, recollits en la Constitució al seu article 10).

- Entén que el dret a la jurisdicció es vulnera per un doble ordre de motius: primer, perquè l'aute del 25 de gener del 2021 decideix tramitar el procediment per la llera processal de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials en lloc de la de l'article 18 *quater* de la mateixa Llei, de manera que sol·licita que el Tribunal Constitucional es pronunciï sobre allò que és una resolució ferma i allò que no ho és. I, segon, per tal com l'aute del 18 de maig del 2021 impugnat, acorda la inadmissió per tractar-se d'un supòsit contingut a l'article 18 *ter* esmentat sense especificar que, en primera instància, el Tribunal de Corts al·ludia a una denegació de llibertat provisional.

- Afirma que s'ha vulnerat el dret a una resolució fonamentada en Dret, perquè els fets que pren en consideració el Tribunal de Corts parteixen d'una situació de presó provisional, de manera que la resolució és il·lògica, irracional i arbitrària.

- En darrer terme, al·lega una vulneració del dret a un procés degut, atès que sosté que el Tribunal de Corts i la Sala Penal no se sotmeten a les pretensions de les parts i als procediments establerts, resolent sobre aspectes que no es demanen i constituint un pas endavant de la submissió al caos judicial.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retrotregui el procediment al moment anterior a dictar-se la primera d'aquestes resolucions, per tal que es declari l'admissió de l'incident de nul·litat en els termes establerts a l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, per considerar que ha impugnat una resolució ferma.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal assevera que en l'aute del 25 de gener del 2021, el Tribunal de Corts indicava que la resolució recorreguda no era ferma, en el sentit en què no era definitiva, i que la via de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials no era l'adequada i sí que ho era la del 18 *ter*.

- Destaca que la resolució del Tribunal de Corts revocava parcialment un embargament acordat per la Batllia d'Instrucció, de manera que en no ser definitiva, ni posar fi al procediment s'havia de tramitar per la via de l'article 18 *ter* esmentat i, per tant, no podia ser objecte de recurs.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i que es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Com a qüestió prèvia s'ha d'advertir que l'objecte del recurs d'empara se circumscriu en les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en un procediment urgent i preferent, els autes que desestimen o inadmeten en fase de recurs els incidents de nul·litat o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia (article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), a les quals hem afegit les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal de Corts, ja que aquestes també poden cloure la jurisdicció ordinària.

De conformitat amb aquest precepte l'objecte del recurs d'empara s'ha de concretar en l'aute de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia que inadmet a tràmit el recurs d'apel·lació contra la desestimació de l'incident de nul·litat; és a dir, l'aute del 18 de maig del 2021.

3.3. Efectuada l'anterior precisió, cal indicar que aquest recurs d'empara no gaudeix del contingut constitucional necessari per ser admès a tràmit, com estableix l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Així, al marge dels errors en la citació de les resolucions judicials, ja que l'aute del 22 de desembre del 2020 no resol en el seu considerant primer l'incident de nul·litat, sinó que aquell que ho fa és l'aute del mateix Tribunal del 25 de gener del 2021 (punt 11 del recurs d'empara), el recurrent entén

que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció (article 10 de la Constitució) en els diferents vessants dels drets a la defensa, al recurs, a una resolució fonamentada en Dret i a un procés degut, atès que l'incident de nul·litat es resol partint d'una situació de presó preventiva, quan el cas concret que s'ha de resoldre rau en un embargament, alhora que exposa que ha de ser aquest Tribunal Constitucional qui determini què s'ha d'entendre per resolució ferma o no ferma en el text dels articles 18 *ter* i 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials.

3.4. De l'anàlisi de l'aute del 18 de maig del 2021, dictat per la Sala Penal es poden extreure dues conclusions: primera, que el Tribunal de Corts, en el seu aute del 25 de gener del 2021 va inadmetre a tràmit l'incident de nul·litat per no tractar-se d'una resolució ferma i, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional -veg. la causa 2019-90-RE- la recondueix a la via processal de l'article 18 *ter* de la Llei esmentada, i, segona, que els fets presos en consideració per la Sala Penal (II Considerant) són l'existència d'un embargament acordat per la Batllia d'Instrucció i revocat parcialment pel Tribunal de Corts, de forma que aquesta resolució no es pot entendre que sigui definitiva, ni que resolgui sobre el fons, ni que posi fi al procediment.

3.5. I respecte d'allò que s'hagi d'entendre per resolució ferma o no ferma als efectes dels articles 18 *ter* i *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, modificats des del 15 de novembre del 2018 (segons la disposició final 29a de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil), s'ha de dir que les resolucions tant del Tribunal Superior de Justícia com del Tribunal de Corts s'acomoden a la doctrina establerta per aquest Tribunal Constitucional.

En efecte, en els punts 3.4 i 3.6 de l'aute d'aquest Tribunal Constitucional del 18 d'octubre del 2019, recaigut en la causa 2019-66-RE, es va establir:

"*De la lectura d'aquests preceptes es desprèn que contra l'aute que no admet a tràmit o que resol l'incident de nul·litat envers una resolució interlocutòria, és a dir, una resolució no definitiva, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva (article 18 ter).*

Pel contrari, si es tracta d'una sentència o d'una resolució definitiva, que hagi guanyat fermesa, es pot interposar incident de nul·litat fonamentat en la vulneració de drets fonamentals per infraccions (...), dictades pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia contra les quals no s'hagi interposat un incident de nul·litat.

En el cas que ara ens ocupa, no hi ha dubte que la resolució que es va dictar va ser una interlocutòria o no definitiva, i que aquesta es va tramitar per la llera processal de l'article 18 ter de la Llei esmentada, de manera que la inadmissió d'aquest recurs d'empara és l'única conseqüència possible. En canvi, quan la resolució que es dicti pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia, encara que no sigui sentència, pugui merèixer la consideració de definitiva des del punt de vista del fons o processal, la conclusió, segons l'article 18 quater d'aquesta Llei i l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional haurà de ser l'admissió si concorren els demés requisits formals per a la presentació del recurs".

3.6. Les consideracions anteriors suposen, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la carència manifesta de contingut constitucional del recurs en relació amb les eventuals infraccions de l'article 10 de la Constitució denunciades, consistents en la vulneració dels drets a la defensa, a obtenir una resolució fonamentada en Dret i a un procés degut i, per tant, cal inadmetre a tràmit aquest recurs d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-50-RE interposat per la representació processal del Sr. Ángel De La Torre López contra l'aute del 25 de gener del 2021, dictat pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 18 de maig del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat